

מתה את אזרחי ישראל, ומנעה מהם רכב מידע על המימצע בתירוצים מפקד קים של בטחון המדינה. כך או כך, ה"סקה עם האחים וורנר העידה, שלפחות תחום המיסחור של סודות המדינה ר"ה"ל, שברה ממשלת רבין שיאים חדשים.

מישטר

שיבוט עצמי

אנשיהמישטרה תקפו את נהגיהמונית וחבלו בו קשות - ביתהדין הפנימי זיכה אותם מכל אשמה

בהגיעם לרחוב רוסלן ביפו, בערך ב"עצה ארבע לפנות-בוקר, אור ליום ה"

נהג מוכה דרייבלט מכות מידי השוטרים

המישטרה שמש היכה את נהגיהמונית, החלו הסמלים בלאש ופיסקוביץ חובטים בדרייבלט באגרופיהם בכל חלקי גופו. מבלי לבקש ממנו הסבר למר שאירע. הם הסתפקו, כנראה, בסיפורו של הימאי ה"אתיופי כי נשדד באותו לילה עליידי שתי פרצות ושלושה גברים, ברחוב אלונבי בתל-אביב, ונלקח ממנו סכום של 500 דולר. אחד הגברים האלה, טען הימאי, היה נהג המונית מיספר 41656.

תוך כדי מהלומות, דרשו שלושת ה"בלשים (שהיו בלבוש אזרחי) מנהג המונית שיחזיר את הדולרים. הם הפשילו בכוח, את מיכנסיו ותחתוניו עד לברכיו, ואת החולצה עד לראשו, לצורך חיפוש. ואת חיפושי זה נמצא על גופו של הנהג כסף מזומן בסך 450 ל"י, אך לא נמצאו דולרים.

שלושת אנשיהמישטרה, בניסבות ש"חוארו לעיל, השתמשו באלימות כלפי ראובר דרייבלט ללא צורך. שלושת אנשיהמישטרה בעורכם חיפוש על גופו של נהגיהמונית, בניסבות שתוארו לעיל, התי"עמרו בראובן דרייבלט.

לא היו אלה דיברי השמצה ובלע דימיון ביים על שיטות הפעולה והטיפול של ה"מישטרה, התיאורים הללו לקוחים מתעתיק כתבי-האישום שהגישה התביעה במישטרה נגד שלושת אנשיה, במיסגרת דין מיש"מעותי פנימי.

הנהג המוכה, ראובר דרייבלט, פנה ב"אמצעות פרקליטו עורך-הדין משה אלונבי, ליועץ-המישפטי-למשלה, בבקשה להעמיד לדין את השוטרים שהיכוהו באכזריות. מסקנות משעשעות. תלונתו של דרייבלט הועברה למפק"ל מישטרת ישראל שאול רוזוליו, וזה החליט לפעול. על תת"ניצב מאיר קפלן מהמטה הארצי, הוטלה המשימה לשמש אבי"ת-הדין-המישמעתי של המישטרה, שישפוט את הקצין ושני סמליו. הגן עליהם עורך-הדין אהרון זיר-אב, המישטרה לא ביקשה להעמיד את אנשיה לדין בפני בית-המשפט של המדינה, כפי שהיא מבקשת מן הפרקליטות לגבי כל אזרח הנאשם בכך שבוצע עבירות פל"י ליות מן הסוג שתוארו לעיל.

השוטרים המואשמים לפני סוהריהם - זיכוי מכל אשמה

הוחלט לכבס את הכביסה המלוכלכת בתוך המישפחה. הפרשה נגררה שנה של"מה. שבועו שעבר הגיעה החצנה לסיומה. בלאש ופיסקוביץ, זוכו מכל ההאשמות שהועלו נגדם.

תמוהות מאד מסקנותיהם של שלושת קציניהמישטרה הבכירים ששימשו כשופ"טים במישפט זה. על סמך מה זוכו שלושת אנשי היחידה המרכזית?

וכך טוהרו שלושת השוטרים עליידי ה"קצינים, שופטים: (א) עדי המתלונן על השימוש בכוח שהופעל כלפיו, סתרו ב"גירסותיהם זו את זה בנקודות עיקריות, ושניהם יחד סתרו את דיברי המתלונן. (ב) העדות הרפואית שנשמעה מפי ה"רופא שבדק את המתלונן (ד"ר ישראל לוי) היתה שיטתית ודלה, ועוררה תמיהות. ה"בדיקה שנערכה למתלונן היתה שיטתית. מופיע בפני רופא אדם, הטוען כי הוכה קשות ונמרצות, ומה עושה הרופא? הוא מטפל בנפגע טיפול סימפטומי בלבד (כדור רי ואליום). אינו טורח לגקות את הנפגע, אינו מבקש בדיקה אצל רופא-מומחה. במ"י

(המשך בעמוד 34)

ני אפרק לך את הפרצוף! אם תנסי להיכנס לתוך הבית, אני אדרוס אותך! לא איכפת לי מהמישטרה! כאן, אני המישטרה!"

הצעירה גבוהת-הקומה, בעלת השיער הערמוני, נדהמה. רחל חלפי, משוררת וקול-נועית שהתפרסמה כאשר ביימה והפיקה את שידוריהטלוויזיה המפורסם על השידור-כיס, ישבה מול דויד לוי, אחד מתושבי עין-כרם - השכונה הירושלמית המק-טימה ביפויה, שחלפי מבקשת לאמצה כ"ביתה.

היה זה האקורד האחרון במאבק כימ"עטיקפאי, שעורכת חלפי מזה חמש שנים, כדי לזכות בבית נטוש בעין-כרם.

אל מול רחל חלפי ניצבת עתה כנופיה, המנסה להשתלט על דירות עין-כרם. היריב האישי שלה הוא צעיר, אב לילד, שאשתי נמצאת בחודשי-ההירונה האחרון-נים. דויד לוי אינו עובד, ורישמית אינו משתכר כלל, אך לידיו הוא הבטיח: "יעלה לי 10 אלפים לירות, אבל אני

המשוררת והקולנועית

רחל חלפי (משאל)

זכתה בבית חדש

(למטה) - וגילתה יחד

עמו עולם שלם חדש

אליה מאד ואנזרי

מוכן לסכן אותם כדי לעשות למשוררת הזאת צרות!" התושבים הוותיקים מכ"רים אותן, ויודעים כי אימו זה, כמו אימויה האחרים באלומות, אינו איוס-סרק, ללווי יש כסף רב שאותו הוא מבזבז ב"ראוותנות - ממון שאיש אינו יודע את מקורותיו.

הצעד האחרון של לוי נגד רחל חלפי היה להגיש בקשה לצירע-לתנאי נגד מינהל-מקרקעי-ישראל ומנהלו, האלוף (מיל.) מאיר זורע, לוי מבקש שביתת המישפט העליון יתן צו, שיאסור על המינהל למסור לחלפי את המיבנה בעין-כרם.

יחסים

אישיים

באמצעות עורך-הדין שלו טען לוי, כי הדירה ניתנה לחלפי על-פי הוראה אישית של זורע, תוך כדי שהוא רומז על "פרוטקציה" ויחסים אישיים בין האלוף (מיל.) לבין המשוררת. לוי אף טען, כי רחל חלפי לא נרשמה כלל לחלוקת דירות בעין-כרם, אינה עונה על הקרי"טריונים לקבלת דירה שם.

האמת היא שרחל חלפי הגישה בקשה לבית בעין-כרם עוד לפני כחמש שנים, היה זה כאשר נפלה ההחלטה לייחד את השכונה מרהיבת-הנוף למגורי אמנים ו"אנשי-רות. הוועדה שהוקמה לשם כך דר"שה מן המבקש לרכוש מיבנה-מגורים נטוש במקום, לענות על קריטריונים אלה וכן למצוא מיבנה נטוש שלגביו לא ה"תה דרישה קודמת.

חלפי שוטטה בעין-כרם, ואיתה מיבנה שלדעתה תאם את הצרכים שלה ושל אמה, הפסלת מרים חלפי. תשובת הווע"דה: המיבנה שביקשה, בית-הרוזני (מח"רות אבניהתפילה), שייך למינזר הרוזני הסמוך, ואין היא יכולה לקבל אותו. בק"שתה לקבל בית בעין-כרם אישרה, עסק"נית בילבד.

אולם בית-הרוזני המקסים כ"ב"נט את רחל חלפי, והיא לא לוותר עליו. היא החלה בלשות פרטיים, גילתה מינהל טעה: המיבנה כנסייה אלא, האחרים ב"ראל.

מתין להם מנהל הפארק בבית-הספר, ודואג לכך שהנערים והנערות יהיו מור"כנים לקבל את הסוסים מידי "הגדולים" מייד עם הגיעם. הרבה ברירה אין לנו. מנהל הגן, קלימארי, יכול לעשות כאן כרצונו, והוא עוד יכול להעביר את גדר הסאפארי על פני בית-הספר וסוף לכל הסיפור, הסביר חיל צעיר ממורמר, ה"משמש בשעות-הפנאי כמדריך רכיבה. "כדי שאוכל גם אני לרכב לפעמים, אני משרת את הגדולים, רכיבה על סוסים זה עסק יקר מאד."

הקטנים משרתים

את הגדולים

פני שלושה שבועות נפצע מנכ"ל הרכבת צבי צפירי. גם בשבת האחרון"נה כמעט שאירעה תאונה לאחד הרוכבים. שרה-מיסחר-רוהתעשייה, הבחין לפתע בצלם העולט הזה, שלח לפניו את אחד הרוכבים, שהתייצב מול הצלם והסתיר את מרחב"הראייה שלו. ברילב זינק במהירות מבעד לשער בית-הספר לרכיבה. אולם סוסו פגע בשער וברילב כמעט שהתעופף מעל הסוס. בשניות האחרונות לפני נפילתו נאחו ב"חזקה באוקף, הצליח לייצב עצמו ולשעוט פנימה אל תחום בית-הספר.

נוסף לרכיבה על סוסים, שהיא הבילוי המקובל בחודשים האחרונים על ברילב, פלד, צפירי ומקורביהם, הם עורכים גם "שיחת חאפלה" ארוכה אחרי הרכיבה. בביתן סמוך לאורות הסוסים, המשמש כ"מישרד בית-הספר, מתכנסת כל החבורה אחרי הרכיבה המייגעת ומצטרף אליהם שם מנהל הפארק, והכל מנהלים "שיחה על כוס קפה." כדיברי המנהל, השיחה אורכת בדרך-כלל כשעה וחצי. שלושה אנשים המגיעים לבית-הספר "לעבודה", לדיבריהם, בשעה אחת-עשרה בבוקר, יד"עו לספר כי "אנחנו רק מחסנאים ואפי"סנאים. ברילב וכל הגדולים יושבים ב"מישרד רק על כוס קפה."

"הקטנים של הגדולים" - יאיר אלעזר, ובניהם ובנותיהם הם מקורבי "הגדו"לים" - מסיימים את הרכיבה דקות אחר דות לפני השעה שתי-עשרה. בעוד הגדו"לים עסוקים ב"שיחה על כוס קפה" עוס"קים הקטנים, בעזרתם ובהדרכתם של ה"סייסים, בטיפול בסוסים.

רק לגדולים

מותר לרכב

בשעה אחת ושלושים אחרי-הצהריים נשנה המחזה שניראה בבוקרו של אותו יום. תנועת המכוניות בסאפארי נעצ"רת לדקות אחדות, על-פי הוראתו של מנהל הפארק, המעביר בעזרת מכשיר"הקשר שבמכוניתו את ההוראה לאנשים המתאימים. אחד משומרי הסאפארי אץ אל שער-הברזל הגדול, המפריד בין הסא"פארי לפארק. כשנשמעת צפירת מכוניתו של ברילב, הנוסעת בראש, נפתח השער והמכונית יוצאת החוצה בדרך המיוחדת.

"אין כאן שום ניצול סמכויות לרעה." מגיב דוקטור פלד, ראש-עריית רמת-גן, "אנחנו רוכבים כאן על שבת, כי בית"הספר שייך לעיריית רמת-גן. לא כל אחד יכול להיכנס בשבת. אנחנו יכולים."

עשרות המבקרים בפארק הלאומי מתמרי"מרים מאד בראותם את השר, ראש-העירייה, מנכ"ל הרכבת ואנשי-שלומם רוכבים להנא"תם בשבילי הפארק הלאומי. אחדים, ה"מנסים לבדוק, אם גם לנו מותר לר"כב, כ"ענים בשלילה עליידי השומר, ש"חודרך קודם-ליכן עליידי מנהל הגן. לפי חות המישה עובדים מגיעים במיוחד ל"עבודה בשטח בית-הספר בשבת, כדי לשרת את "החבורה הדרוהרת." השם ש"הודבק עליידי באי הפארק הקבועים לבניי"המעלה השועטים על סוסיהם האבירים.

"לנו הגדולים מותר לרכב בשבת ב"בית-הספר." אומר הדוקטור פלד, "אל תצלמו" ביקש השר ברילב. "אנחנו ה"קטנים נשארים בחוץ ואוכלים לנו את הלב." אומר צעיר בן 21, ש"מת לרכב קצת."